

РЕШЕНИЕ

№ 872

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02/04/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7751** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по подадена от адвокат – пълномощник на Т. Н. Х. касационна жалба, против Решение от 28.06.2021 г., постановено по НАХД № 11452/2020 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав, с което е оставено в сила Наказателно постановление № 20-4332-012182/20.07.2020 г., издадено от началник група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“, с което на касатора на основание чл. 175, ал. 1, пр. 3 ЗДвП, са наложени административни наказания „лишаване от право на управление на МПС“ за срок от шест месеца, както и „глоба“ в размер на 300 лв., за нарушение на чл. 140, ал. 1 от с.з.В

В касационната жалба е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на оспореното обжалваното решение, поради противоречие със събраните по делото доказателства. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт.

Ответникът по касация – началник група към Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не е заявил становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки чл. 218 от АПК,

намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН касационната инстанция дължи проверка само на посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно.

С процесното наказателно постановление касаторът е наказан за това, че на 08.05.2019 г., около 21:05 часа, в [населено място], по ул. Ж. Д., с посока на движение от ул. Ч. шосе към ул. Липов цвят, е управлявал мотоциклет „Априлия“, като при извършена проверка било установено, че мотоциклетът е без поставена регистрационна табела и не е регистриран по надлежния ред. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 140, ал. 1 ЗДвП, за което на основание чл. 175, л. 3, пр. 1 ЗДвП му е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решаващият състав на въззивния съд е проверил фактите, описани в наказателното постановление и след съвкупен анализ на събраните по делото доказателства е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на наказаното лице. Приел е също така, че при издаване на НП са спазени изискванията на чл. 57 ЗАНН и не са налице формални основания за отмяната му. По материалната му законосъобразност, съдът е приел, че касаторът в настоящото производство е нарушил разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП и правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият съдебен състав намира, че районният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Относимите факти са възприети от съда въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по надлежния процесуален ред. Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон.

Разпоредбата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП гласи, че: „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата“.

Според чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач.

Безспорно в случая е установено, че касаторът на посочената дата и място, е управлявал мотоциклет „Априлия“, който не е бил регистриран по надлежния ред. С това същият е нарушил чл. 140, ал. 1, изр. първо от ЗДвП. В случая правната квалификация не е пълна, доколкото нормата на чл. 140, ал. 1 предвижда две хипотези

на административно нарушение – по изр. първо и по изр. второ. Изпълнителните деяния на двете нарушения са различни, поради което следва да бъде конкретизирано, в какво се изразява нарушението на съответната правна норма. В конкретния случай непосочването, че се касае за нарушение по изр. първо на чл. 140, ал. 1 ЗДВП, не съставлява процесуално нарушение от категорията на съществените и не е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, тъй като в обстоятелствената част на НП нарушението е описано като са посочени съставомерните признаци на деянието, наличието на които обуславя законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Възражението, направено в касационната жалба, за неправилно установена фактическа обстановка е голословно и не се подкрепя от събраните в хода на съденото следствие пред въззивния съд доказателства. Безспорно е установено, че наказаното лице е водач на процесното МПС, както и че същото не е било регистрирано по надлежния ред. Не са налице доказателства по делото, които да сочат за различна от установената фактическа обстановка. Следва да се отбележи, че касационният съд не е съд по фактите, а е съд по правото. Касаторът е могъл да ангажира съответните писмени доказателства в хода на въззивното следствие, с които да обори констатациите в НП. Видно от приложените към въззивното дело документи, същият е поискал събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане. Искането му не е било отхвърлено, но и касаторът не е довел исканите свидетели. Същият не е проявил необходимата процесуална активност, за да опровергае фактическите констатации на наказващият орган, които от своя страна се подкрепят от наличния доказателствен материал. Независимо от посоченото по горе, че касационната инстанция не се произнася по фактите, както и законовата забрана за нови фактически установявания от касационния съд, неправилно установената фактическа обстановка може да е резултат от допуснати процесуални нарушения в хода на разглеждането на делото пред инстанцията по същество. В касационната жалба обаче не се съдържат оплаквания за допуснати процесуални нарушения от въззивния съд, поради което евентуално допуснатите такива не са предмет на касационната проверка, в рамките на която съдът следи служебно само за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон на съдебното решение.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.06.2021 г., постановено по НАХД № 11452/2020 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 107 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.